

naar Talen er om at rette en Appel til de rige om at begrænse deres Luksusforbrug.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Jensen: Jeg tillod mig i mine tidligere i Dag fremsatte Udtalelser at indflette en Beklagelse over, at Ministeren har udtalt sig paa en saadan Maade, at det vilde kunne forstaaes som en Appel til de utilfredse Kredse her i Landet. Denne Opfattelse deles af andre, idet det ærede 5te Medlem for Skanderborg Amt (Korsgaard) i forstærket Form har gentaget dette. Ministeren benægtede dette: det var ikke Ministerens Hensigt, og det var en Misforstaaelse, naar jeg har faaet den Opfattelse. Ikke desto mindre sagde Ministeren, da han fik Ordet igen, at det har mindre Betydning, om et Budget sprænges, end om et Samfund sprænges. Det forekommer mig da, at Ministerens Benægtelse var overflødig, naar han gentog dette. Hvad er det da, det gaar paa? Hvor paa bygger Ministeren denne Formodning om, at Samfundet kan sprænges? Ministeren bygger den formentlig paa den Udtalelse, som fremkom i denne Forbindelse om Følgen af, at man vilde berøve dem noget, der har mindre. Men derimod behøver jeg ikke at værgе mit Parti. Jeg har gentagne Gange forsikret, at mit Parti er beredvilligt til at hjælpe — hvad enten det er gennem Prisnedsættelse paa Varer eller gennem Penge — ikke blot dem her i Landet, der har mindst, men ogsaa dem, der overhovedet trænger. Jeg synes derfor vedblivende, at der ikke er Baggrund for denne Advarsel. Den kan, som sagt, blive misforstaaet.

Ministeren beklagede sig over Venstres Overbud i 1918. Jeg skal ikke komme ind derpaa. Jeg synes, det hører hjemme under Behandlingen af Dyrtidslovforslaget, og det vil maaske blive behandlet der.

Naar Ministeren talte om Landboerne og Flæsket, vil jeg i denne Forbindelse sige, at jeg har ikke beklaget mig over, at den Pris, der var foreslaaet for Flæsk, var for lav. Jeg har kun henstillet gentagne Gange, om det ikke, naar det

dog formentlig er sidste Aar, der vedtages Dyrtidsforanstaltninger — ja, jeg bliver næsten bange for at citere Finansministeren; det var ogsaa en af de Ting, han fastslog, men det synes at gøre et uhyggeligt Indtryk at citere hans Udtalelser; men indtil videre kan vi dog maaske gaa ud fra dette —, om det da ikke var en rimelig Overgangsform til normale Forhold nu at nøjes med Prisnedsættelse for de mindre velstillede.

Indenrigsministeren nævnedes, at det ikke blot var det danske Budget, der var sprængt, men det var over hele Verden, Budgetterne var sprængte. Det er nu for øvrigt en daarlige Trøst for os i Danmark, men naar Ministeren henviser til det engelske Budget, er der det at bemærke, at England har været i Krig, det har Danmark ikke; men saa vidt jeg husker fra en Bladnotits forleden Dag, er det engelske Budget nu 5 Gange saa stort som det var før Verdenskrigen, og det er ikke langt fra, at det danske Budget er steget lige saa meget: i 1913 var Finansloven paa 1.0 Millioner, saa vi har i Grunden ikke noget at prale af ved at henvise til England.

Det ærede 5te Medlem for Skanderborg Amt (Korsgaard) vilde beskyldte mig for at lægge Byerhvervene for Had. Der til maa jeg nu for det første sige, at Bagerne findes ikke i Byerne alene; jeg nævnedes i samme Forbindelse baade Møllerne og Statslagrene. Men jeg maa i det hele taget værgе mig overfor den Paastand, at jeg har lagt nogen for Had. Jeg har tværtimod sagt, at de vedkommende har haft deres Avance autoriseret. Det eneste, jeg vilde, og det sagde jeg tydeligt nok, var at advare imod at hengive sig til for stor Tillid til, at en Statskontrol kunde klare Forholdene.

Pitzner: I det foreliggende Lovforslags Bestemmelse vedrørende Rugbrødsprisen er nævnt, at denne højst maa være 95 Øre — der henvises til den øjeblikkelige Pris i København —, og at Rugprisen i Henhold hertil skulde være 15 Kr. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at der er en til Vished grænsende Sandsynlighed for, at et af disse to Tal maa ændres i alt Fald for Københavns Vedkommende. Den Brødpriis, der er fastsat for Køben-